

ת"פ 29611/09/15 - המאשימה - מדינת ישראל, באמצעות רשות המיסים ירושלים- פלילי נגד מנשה אסי

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 29611-09-15 רשות המיסים ירושלים-מחלקה
פלילית נ' אסי

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות רשות
המיסים ירושלים- פלילי ע"י עוה"ד שמרית
גרמה - רייכברד

נגד

הנאשם - מנשה אסי ע"י עוה"ד תמים
שהאב ממשד עו"ד תמיר סולומון

גזר דין

כתב האישום

1. כתב האישום שבפני כולל חלק כללי ושישה אישומים. בחלק הכללי נאמר כי בתקופות הרלוונטיות לכתב האישום, הנאשם עסק כצלם בגני ילדים. מחזורי העסקאות של הנאשם היו כדלקמן: בשנת 2008, 108,124 ₪; בשנת 2009, 135,272 ₪; בשנת 2010, 124,541 ₪; בשנת 2011, 105,006 ₪; בשנת 2012, 108,984 ₪; בשנת 2013, 80,687 ₪.
2. בכל אחד מהאישומים 1 עד 6, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של אי הגשת דוח במועד, לפי סעיפים 216(4) ו-222(א) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961 (להלן: **פקודת מס הכנסה**). כל אחד מהאישומים מתייחס לשנת מס אחרת, כך שהאישום הראשון מתייחס לשנת 2008, השני לשנת 2009, השלישי לשנת 2010, הרביעי לשנת 2011, החמישי לשנת 2012, השישי לשנת 2013.

הסכמה לקנס מנהלי והעדר יכולת כלכלית לתשלום

3. אין מחלוקת בין הצדדים כי הנאשם הסיר את מלוא המחדלים מושא כתב האישום, באופן סופי, והמאשימה הסכימה להמיר את כתב האישום בקנס מנהלי. דא עקא, הקנס המנהלי עמד על סך של 17,000 ₪ והנאשם טען שאין לו את היכולת הכלכלית לשלם את הסכום האמור. בנסיבות אלה, כתב האישום המשיך לעמוד בעינו והנאשם הודה בו. לפיכך, הנאשם הורשע בכל העבירות שיוחסו לו בכתב

האישום והצדדים טענו לעונש.

טענות הצדדים לעונש

4. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו בכתב האישום נע בין מאסר על תנאי ל-8 חודשי מאסר בפועל וכי מתחם הקנס ההולם נע בין 8,500 ₪ ועד 29,200 ₪, בתוספת התחייבות להימנע מהעבירה שבה הורשע. המאשימה טענה שיש להרשיע את הנאשם ולהשית עליו מאסר על תנאי שנע בין 6 ועד 9 חודשי מאסר וכן קנס כספי שינוע בין 18,000 ₪ ועד 24,000 ₪.

5. ההגנה טענה שיש להימנע מהרשעתו של הנאשם, וזאת בתמצית, מכל הנימוקים שלהלן: היקף המחזורים במהלך השנים הרלוונטיות לכתב האישום הוא מצומצם; הנאשם סובל מזה מספר שנים מדיכאונות קשים שפוגעים בתפקודו וביכולתו לקיים פעילות תעסוקתית סדירה; ניתנה הסכמה עקרונית על ידי המאשימה להמרת כתב האישום בקנס מנהלי ורק מחמת חסרון כיס נבצר מהנאשם לשלם את הקנס המנהלי; הנאשם הסיר את מלוא המחדלים; הנאשם חי בגפו ונעדר תמיכה משפחתית כלשהי; הנאשם משמש כצלם בגני ילדים והרשעתו בדין עלולה למנוע את זימונו בעתיד על ידי מוסדות חינוך שונים לשמש כצלם.

אימוץ מתחם העונש ההולם שהוצע על ידי המאשימה

6. עיינו הרואות כי קיימות שתי מחלוקות עיקריות בין הצדדים: ראשית, האם להרשיע את הנאשם, או לא; שנית, מה גובה הקנס שיושת עליו. יוצא מכך, שגבולות מתחם העונש ההולם לעניין רכיב המאסר אינם במחלוקת. על כן, בכוונתי לאמץ את המתחם שהוצע על ידי המאשימה ואשר מתיישב עם מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה. יצוין כי ב-ת"פ (שלום רמלה) 18114-03-14 **מדינת ישראל נ' עמית ח.ד. בע"מ** [פורסם בנבו] (30.10.16) עמדתי בהרחבה על רשימת פסקי דין של בית המשפט העליון שניתנו בעבירה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה ואשר משקפים את מדיניות הענישה הנוהגת (פסקה 22 (א-ו) לפסק הדין). הפסיקה שתוארה שם בהרחבה הינה טובה ונכונה גם למקרה שבפני ואינני מוצא צורך להביאה בשנית גם כאן.

7. בכל הנוגע למתחם הקנס ההולם, סבורני כי מתחם הקנס ההולם שהוצע על ידי המאשימה (בין 8,500 ₪ ועד 29,200 ₪), הוא טוב ונכון גם למקרה שבפני וזאת בהתחשב בכל הנתונים שלהלן: ריבוי העבירות שבוצעו, היקף המחזורים ומצבו הכלכלי של הנאשם.

שאלת אי ההרשעה

8. כידוע, על מנת להכריע בשאלת אי ההרשעה של נאשם, יש לתת את הדעת לשני פרמטרים מרכזיים: ראשית, סוג העבירות וחומרתן; שנית, הנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה. יוזכר, די בכך שהנאשם לא יעמוד באחד מהפרמטרים האמורים על מנת שבקשתו לביטול ההרשעה תידחה. במקרה שבפני, הנאשם לא עומד בשני הפרמטרים ולכן בקשתו לביטול ההרשעה דינה להידחות.

9. ראשית, לגבי הפרמטר של סוג העבירות וחומרתן: שאלת אי ההרשעה בעבירות מס מסוג עוון של אי דיווח, כבר נדונה על ידי בית המשפט העליון במקרים הבאים: רע"פ 4606/01 סופר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) [3.1.02]; רע"פ 737/11 אביטן מיכאלי, משרד עורכי דין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) [9.5.11]; רע"פ 6271/13 יהודה בן סנן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [17.9.13]; רע"פ 7917/04 בסרגליק נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [14.11.04].

10. בפסיקה שתוארה לעיל, נאמר במפורש שהכלל הוא שבעבירות מס מסוג עוון של אי דיווח, יש להרשיע את הנאשמים, וזאת גם אם יגרם להם נזק קונקרטי מעצם ההרשעה. במקרה שבפני, יש לבחון את חומרת העבירות שבוצעו על רקע הנתונים הבאים ואשר מטילים את הכף למסקנה שאין מקום לבטל את ההרשעה:

א. ריבוי העבירות שבוצעו: במקרה שבפני, מדובר ברצף של עבירות מאותו סוג, אשר בוצעו על פני פרק זמן של שש שנים. ריבוי העבירות ואורך תקופת אי הדיווח, נותנים לכתב האישום נופך גדול של חומרה, וזאת אף אם מחזור העסקאות בכל שנה איננו משמעותי.

ב. העיתוי בהסרת המחדלים: במקרה שבפני, המחדלים מושא כתב האישום הוסרו באופן סופי רק לקראת סוף שנת 2016, כאשר יוזכר שמדובר באירועים שמתחילים עוד בשנת 2008. כידוע, קיימת חשיבות לעיתוי בהסרת המחדל כשיקול להקלה בעונש, כאשר השלב הנכון להסרת המחדל הוא לפני הגשת כתב האישום (רע"פ 1546/05 שמחוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [22.3.05]; רע"פ 11640/05 סופר סטאר מרקט רשת מזון בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [14.5.06]; רע"פ 7851/13 עודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [25.10.15] בפסקה 22 לפסק דינו של כבוד השופט מלצר).

11. שנית, לגבי הפרמטר של הנזק הקונקרטי שייגרם לנאשם מעצם ההרשעה: בפועל, הנאשם לא הוכיח שייגרם לו נזק קונקרטי מעצם ההרשעה. האמירה הכללית בשלב הטיעונים לעונש שצלמים שמצלמים אירועים בגני ילדים, נדרשים להציג אישור בדבר העדר הרשעות קודמות, ללא הפניה לנוהל כתוב של משרד החינוך, או להוראה כלשהי בדיון, אין בה די. יוזכר, שענייננו הוא בעבירת מס מסוג עוון של אי דיווח לרשויות מס הכנסה. הנאשם לא הסביר מה הזיקה שבין העבירות מושא כתב האישום לבין מתן

שירותי צילום בגני ילדים, כדי להראות הכיכר הרשעה בעבירות אלה מונעת את ביצוע הצילום באותם גנים. עבירות המס שבהן הורשע הנאשם, אין קשורות לעולם הקטינים בדרך כלשהי. על כן, הנני קובע כי הנאשם לא הוכיח נזק קונקרטי שעלול להיגרם לו מעצם ההרשעה.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

12. לאחר שקבעתי שאין מקום לבטל את ההרשעה, נותר להחליט לגבי אורך תקופת המאסר על תנאי וגובה הקנס שיושטו על הנאשם. יש לזכור, לקולא, שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי קודם שסובל מדכאון מתמשך שפוגע בתפקודו הכללי.

13. לגבי אורך תקופת המאסר על תנאי, אינני מקבל את עמדת המאשימה שהמאסר על תנאי צריך לנוע בין 6 ועד 9 חודשים. יוזכר, שהעונש המקסימאלי בעבירה לפי סעיף 216(4) לפקודת מס הכנסה, הוא שנה אחת בלבד. על כן, הנני קובע כי המאסר על תנאי שיושט על הנאשם יהיה ל-4 חודשים בלבד וזאת למשך שנתיים מהיום.

14. לגבי גובה הקנס, אינני מקבל את עמדת המאשימה שהקנס צריך לנוע בין 18,000 ₪ ועד 24,000 ₪. יוזכר, שהושת על הנאשם קנס מנהלי בסך של 17,000 ₪, אשר הנאשם לא עמד בתשלומי מחמת חיסרון כס. לפיכך, מידת הצדק, וזאת לאור נסיבותיו האישיות כפי שפורטו בטיעוני ההגנה, מחייבת לקבוע קנס שהוא קרוב יותר לרף התחתון של מתחם הקנס ההולם והנני מעמידו על סך של 9,000 ₪.

15. יתר על כן, על הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪.

16. לסיכום, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום, הנאשם לא יבצע עבירה כלשהי לפי פקודת מס הכנסה.

ב. הנאשם ישלם קנס בסך של 9,000 ₪, או 15 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.9.17 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירה כלשהי לפי פקודת מס הכנסה. ההתחייבות הכספית תיחתם עוד היום במזכירות בית

המשפט. היה והנאשם לא יחתום, אזי ייאסר למשך 7 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' תמוז תשע"ז, 29 יוני 2017, במעמד הצדדים.